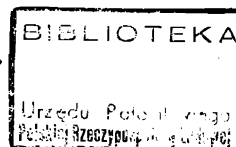

30 stycznia 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

F426 13/34

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 12815.

Kl. 72 d 19.

Akciová Společnost, dříve Škodovy Závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Rozpylacz do granatów o widzialnym torze lotu.

Zgłoszono 12 grudnia 1929 r.

Udzielono 9 grudnia 1930 r.

Pierwszeństwo: 21 stycznia 1929 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest urządzenie usuwające wady znanych rozpylaczy. Złe działanie powstaje przez to, że wylot rozpylaczy zanieczyszcza się resztkami prochu przy wystrzale, cząsteczkami plastycznego uszczelnienia, kurzem podczas transportu i t. d., wskutek czego rozpylacz źle działa.

Urządzenie służące do usuwania wspomnianych wad składa się z pokrywy i zaworu, zamykających wylot kanału rozpylacza i zapobiegających jego zanieczyszczeniu się. Po wystrzale, gdy nie istnieje już obawa zanieczyszczenia kanału, oddziela się urządzenie zamykające od pocisku,

zwalnia kanał, a rozpylacz rozpoczyna działać.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono kilka form wykonania rozpylacza według wynalazku. Do wkręconego w pocisk (fig. 1) korka 1 jest przylutowana nasada metalowa 2. Korek posiada osiowe wydrążenie 3, połączone z rozszerzonym otworem 4. Ta przestrzeń zamknięta jest zapomocą wkręconego koreczka 5, posiadającego otwór 6. Wylot otworu 6 zakryty jest cienką okrągłą płytką mosiężną 7, na której naklejona jest okrągła tarcza papierowa 8, przytrzymująca płytkę 7. Rozpylacz wkręca się w dolną część pocisku, włożo-

nego w łuskę, wobec czego płytka jest przytrzymywana zapomocą łuski.

Przy wystrzale odpada nasada 2. W pierwszej chwili jednak, gdy istnieje możliwość wniknięcia do kanału tlejących się resztek prochu lub plastycznego uszczelnienia, kanał pozostaje zamknięty i dopiero, gdy pocisk znajduje się za wylotem lufy działa i niebezpieczeństwo zatkania już nie istnieje, odpada płytka 7 pod działaniem siły odśrodkowej, po uprzednim zniszczeniu papierowej tarczy. Wylot 6 jest wolny i rozpylacz może dobrze działać. Koreczek 5 posiada na wewnętrznym końcu wydrążenie 9, znajdujące się naprzeciwko wylotu kanału 3. Ciecz, przepływająca z kanału 3 do zamkniętej komory 4, wchodzi w wydrążenie 9, w którym osadzają się różne stałe składniki. Stąd ciecz odbija się i obiera drogę do mimośrodowo przesuniętego otworu 6, przez który odbywa się rozpylanie.

Rozpylacz uwidoczniiony na fig. 2 i 3 składa się z cylindrycznej części 1 i stożkowej części 2, pomiędzy którymi znajduje się żłobek 3. Rozpylacz wbija się stożkową częścią w podobnie ukształtowany otwór w pocisku tak, że cylindryczna część 1 znajduje się wewnątrz pocisku. Rozpylacz posiada osiowy kanał 4, zamknięty na wewnętrznym końcu przylutowaną płytką 5. W stożkowej części zwęża się kanał 4 i łączy się z rozszerzonym wydrążeniem, do którego wsunięty jest koreczek 6. Koreczek posiada oprócz osiowego otworu 7 dwa przeciwległe otwory 8. W otworze 7 znajduje się drut 9, wchodzący w kanał 4. Drut umocowuje się w koreczku w ten sposób, że do jednego z otworów 8 wprowadza się stożek, który przez uderzenie wygina dno otworu 8 i równocześnie drut, przez co tenże jest zabezpieczony w koreczku przeciw wypadnięciu. Koreczek utrzymywany jest w rozpylaczu zapomocą łuski. Przy wystrzale odłamuje się cylindryczna część 1, a koreczek odpada dopie-

ro wtedy, gdy pocisk opuścił przewód lufy i siła odśrodkowa jest już dość duża.

Fig. 4 i 5 uwidoczniają jeszcze jedną formę wykonania zamknięcia. Rozpylacz składa się z części cylindrycznej 1 i części stożkowej 2, żłobka 3, kanału 4 i płytki 5. W wydrążeniu części 2 umieszczony jest tłok 6, posiadający na obwodzie np. trzy podłużne żłobki 7 (fig. 5), a na końcu osiowo przymocowany czop 8, wchodzący w zwężoną część kanału 4 i zamykający go. Sprężyna 9 przyciska tłok 6 do dna rozszerzonego otworu i opiera się na wkrętcie 10, posiadającej w środku otwór 11. Po wylocie pocisku z lufy działa powstaje siła odśrodkowa, działająca na tłok 6. Tłok przesuwają się w kierunku osiowym, ścisną sprężynę 9, a równocześnie czop 8 uwalnia kanał 4, przez co po oderwaniu się części 1 umożliwiające jest połączenie tego kanału przez kanały 7 z otworem 11.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rozpylacz do granatów o widzialnym torze lotu, znamieny tem, że posiada urządzenie do zamykania wylotu jego kanału, odrywane od niego po wylocie pocisku z lufy działaniem siły odśrodkowej.

2. Rozpylacz według zastrz. 1, znamieny tem, że urządzenie do zamykania wchodzi w mimośrodowy otwór koreczka, (5), wkręconego do rozpylacza i posiadającego mimośrodowy otwór, łączący wnętrze rozpylacza z atmosferą, przyczem otwór ten jest zakryty okrągłą mosięzną płytką, przytrzymywaną zapomocą naklejonej papierowej tarczy, wobec czego po wylocie pocisku z lufy mosięzna płytka pod działaniem siły odśrodkowej odlatuje i otwiera otwór.

3. Rozpylacz według zastrz. 2, znamieny tem, że dno koreczka (5) posiada wgłębienie, na które natrafia ciecz, tworząca dym i wypływająca z pocisku i gdzie osadzają się stałe cząsteczki zawieszone w

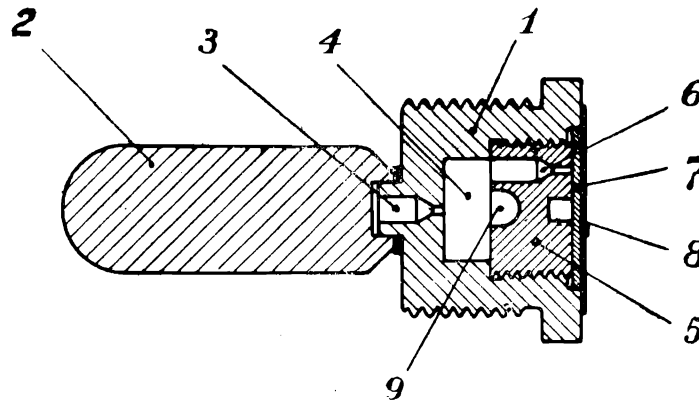
cieczy i zanieczyszczenia, poczem ciecz odbija się od dna wgłębienia i dopiero wtedy wchodzi w mimośrodkowy otwór koreczka, wobec czego pocisk zaczyna dymić dopiero po pewnym czasie.

4. Rozpylacz według zastrz. 1, znamieny tem, że urządzenie do zamykania wylotu jego kanału składa się z koreczka z umocowanym w nim drutem, zapomocą którego zamykany jest kanał rozpylacza, przyczem po wylocie pocisku z lufy koreczek wraz z drutem pod działaniem siły odśrodkowej wylatuje z rozpylacza.

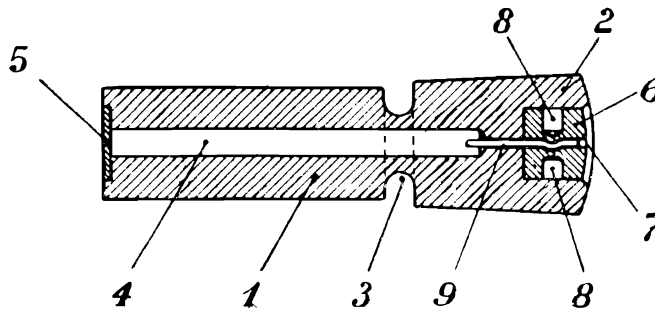
5. Rozpylacz według zastrz. 4, znamieny tem, że wylot kanału rozpylacza zamknięty jest zapomocą czopa umieszczonego w ruchomym korku, pozostającym pod ciśnieniem sprężyny, który przesuwa się pod działaniem siły odśrodkowej, ściskając sprężynę i wyciągając czop z kanału, wobec czego kanał zostaje otwarty.

Akciová Společnost, dříve
Škodovy Závody v Plzni.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

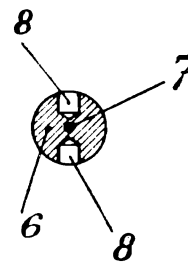
1.

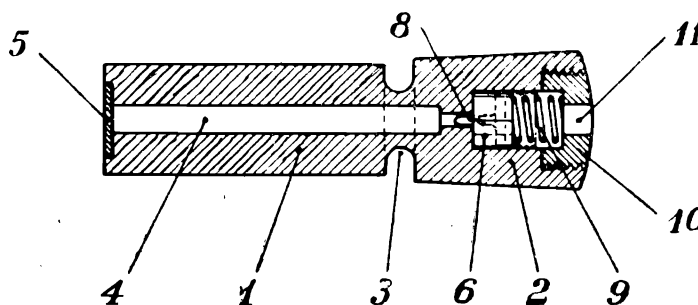
2.

3.

4.

5.

